

Krakowski Akademicki Klub Alpinistyczny

Komunikat Klubowy Nr 14 / marzec 2024

Wydanie specjalne

Marek Głogoczowski (1942 – 2024)

Człowiek niezwykle- pierwszy prezes Krakowskiego AKA.

Urodził się w Zakopanem. Ukończył fizykę na Uniwersytecie Jagiellońskim w 1965 roku. W latach 1966-1967 był pracownikiem Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Od 1964 roku wspinał się w Tatrach. Szkolenie i pierwsze drogi wspinaczkowe odbywał w ramach Klubu Wysokogórskiego Kraków. Jego partnerem był Andrzej Tarnawski. W 1965 roku został jednym z założycieli i **pierwszym prezesem Krakowskiego Akademickiego Klubu Alpinistycznego przy RO ZSP!**

Marek napisał:

„Znając – głównie „ze skałek” – krakowskich wspinaczy w moim mniej więcej wieku, podobnie jak i ja kończących studia, zgłosiłem znanym mi z „żagli” działaczom RO ZSP w Krakowie, propozycję zorganizowania Sekcji Taternickiej przy tejże Radzie Okręgowej. Moja propozycja się spodobała... I w maju 1965, w lokalu położonym nad Klubem Studenckim „Jaszczury” przy Rynku Głównym, spotkało się nas wymagane 15-tu kończących swe studia studentów (i studentek), by założyć formalnie AKA (chyba początkowo to był tylko AKT, czyli AK Taternicki, potem nasze ambicje wzrosły.)

Prezesem nowo założonej organizacji studenckiej zostałem ja, wtedy kończący pracę magisterską z fizyki na UJ, na moich zastępców powołano Maćka Kozłowskiego (kończącego archeologię na UJ) i Janusza Baryłę, wtedy już asystenta na Biologii UJ”.

Był organizatorem licznych obozów i szkoleń w Tatrach już w nowym Klubie. W 1966 r został instruktorem taternictwa.

W 1968 roku, wraz z Maciejem Kozłowskim i Andrzejem Paulo, dokonał pierwszego wejścia filarem Brugdommen w masywie Trolltindene w Norwegii. Po tym wyjeździe pozostał na emigracji, aż do 1982 r. Pracował na uczelniach w Dani, USA, Szwajcarii i Francji. Ukończył geofizykę na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley w 1969 roku i uzyskał tytuł magistra. W 2009 roku uzyskał tytuł doktora filozofii politycznej na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Był człowiekiem o niezwykle rozległych zainteresowaniach, autorem ok. 200 publikacji i artykułów.

Cały czas aktywnie się wspinał. Nasi klubowicze mogli spotykać się i wspinać się z nim w Chamonix, gdzie był częstym gościem.

Przeszedł większość "klasycznych" wielkich dróg alpejskich. Pokonał m.in. *Filar Walkera* na Grandes Jorasses, pn. ścianę Petites Jorasses, Ostrogę Brenvy (solo), *Major*, zaś drogę *Sentinelles Rouge* w „klubowym zespole” z Kazimierzem Kiszką i Zdzisławem Sedlakiem oraz *grani Innominaty* na Mont Blanc, pn. ścianę i *Drogę Bonnatiego* na Petit Dru, drogę *Cornau-Davaille* i *Drogę Szwajcarską* na Les Droites, oraz *Drogę Cassina* na Piz Badile.

Poza Alpami również wspinał się znakomicie:

W 1970 wszedł jako pierwszy Polak, wraz z Austriakiem Franzem, na Denali (Mt. McKinley, 6150 m) na Alasce.

W latach 1971-72 poprowadził kilka nowych dróg w Sierra Nevada w Kalifornii (w masywach Minarets i Kings Canyon) oraz przeszedł trzy duże drogi w masywie Bugaboos w Górach Skalistych Kanady.

W 1972 roku uczestniczył w pierwszym przejściu wschodnią granią Nevado Huascarán Norte (6655 m) w Peru, wraz z 4-osobową ekipą GHM (Francja).

W latach 1976–1989 brał udział, wraz z KW Warszawa, w wejściach (rok 1976) na Kohe Sakhi (6400 m, 1. wejście) i Kohe Bandaka (6850 m) w Hindukuszu Afgańskim, a w roku 1978 na przełęcz Makalu La (7410 m).

Po powrocie do kraju przeszedł w Tatrach m.in. *Filar* (1982) i *Drogę Pająków* (1983) na Kazalnicy Mięszowieckiej.

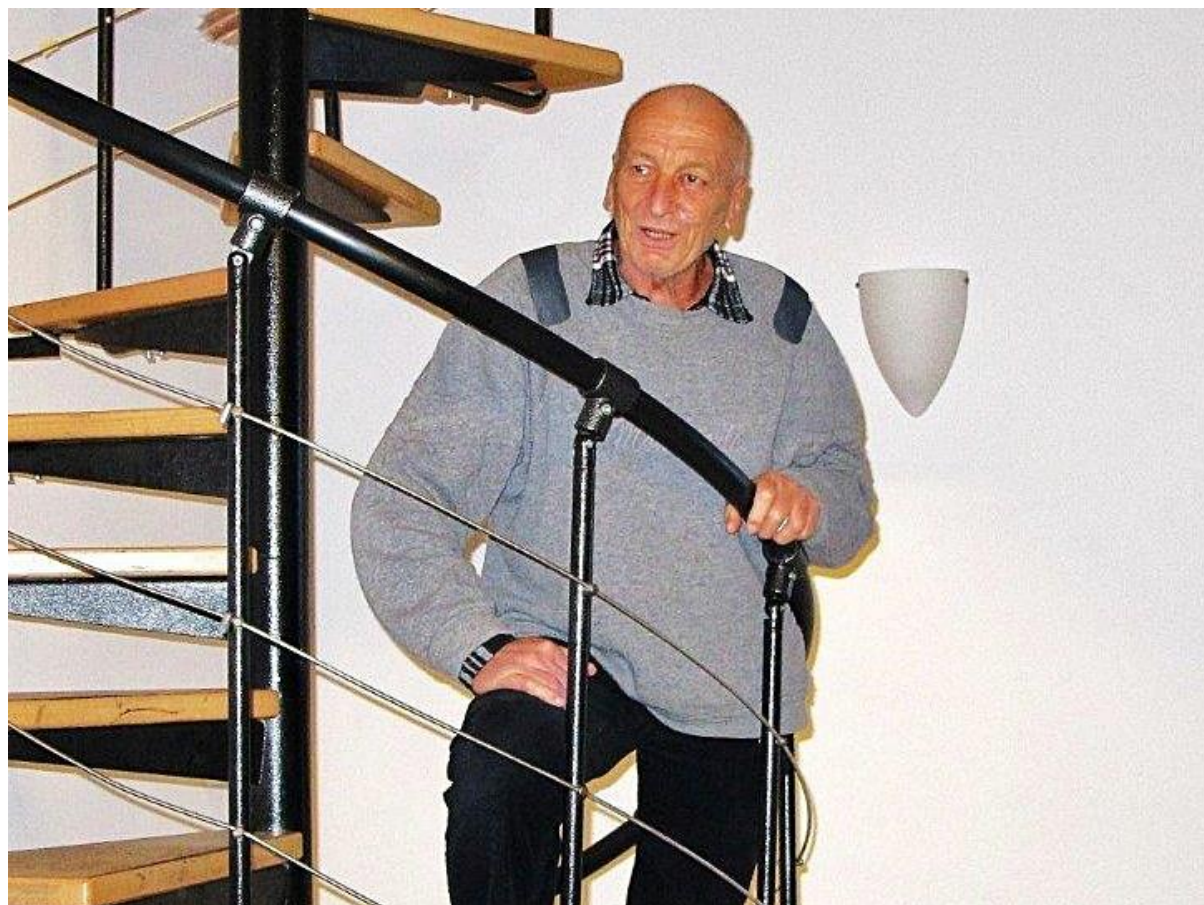
W roku 1986 wszedł wraz z Michałem Tokarzewskim na Bhagirati I (6510 m) i Satopanth (7050 m) w Himalajach Garhwalu. W 1989 roku zdobył Szczyt Korzeniewskiej (7135 m) w Pamirze.

Zdobył około 40 czterotysięczników Alp, na niektóre wchodził kilkakrotnie i na wiele z nich na nartach, które były jego kolejną pasją. Realizował skialpinistyczne tury po całych Alpach Zachodnich, dokonał zjazdu narciarskiego m.in. przez pn. ścianę Mont Blanc. W 1989 roku zjechał ze szczytu Worobiowa (5700 m) w Pamirze. W latach 1984-97 startował w zawodach w narciarstwie wysokogórskim, m.in. w Trofeo Marsaglia czy Trofeo Premana. W 1989 roku był jednym ze zwycięzców I edycji Memoriału Strzeleckiego, którego zresztą przez lata był współorganizatorem.

Ostatnio mieszkał w Zakopanem. Przez kilka lat zmagał się z ciężką chorobą... 15 marca 2024 r odszedł niezwykły człowiek, wybitny wspinacz, narciarz i organizator.

(WM)

Źródła: Wikipedia, Wspinanie.pl, materiały KW Kraków.

Fot. W. Stańczyk, Wystąpienie Marka Głogoczowskiego podczas prelekcji Andrzeja Samolewicza w KW Kraków w listopadzie 2013 r.

*****